

103.**Rozporządzenie Ministra Komunikacji**

z dnia 28 stycznia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie „Postanowień wykonawczych do Przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych”.

Na mocy art. 4, punkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych”, wprowadzonych na kolejach żelaznych użytku publicznego rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 18 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 102) wydaje się postanowienia wykonawcze o brzmieniu według załącznika do rozporządzenia niniejszego²⁾.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1928 r.

²⁾ Patrz załącznik: Postanowienia wykonawcze do Przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: Postanowienia wykonawcze, zawarte w Taryfie polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 128, poz. 913), oraz Postanowienia wykonawcze, zawarte w Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, Część I, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 293), wraz z późniejszymi do tychże Postanowień wykonawczych odnoszącymi się zmianami i uzupełnieniami, ogłoszonymi w rozporządzeniach Ministra Kolei z dnia 20 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 782) i z dnia 14 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 245) oraz Ministra Komunikacji z dnia 30 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 602).

Załącznik F. „Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych”, ogłoszony w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 293) pozostaje nadal w mocy.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE

do Przepisów przewozowych polskich kolei żelaznych.

Do art. 10.

Post. wyk. Ograniczenia co do korzystania z pewnych pociągów lub klas winny być uwidocznione w rozkładach jazdy.

Do art. 11 p. 1.

Post. wyk. I. Nie wolno w wagonach prowadzić handlu przenośnego, krążyć po wagonach w celach zarobkowych, grać na instrumentach muzycznych, śpiewać, żebrać i t. p.

Do art. 11 p. 3.

Post. wyk. II. Chorych przewozi się w miarę możliwości również w wagonach osobnych za opłatą, wskazaną w taryfie.

Post. wyk. III. Osoby, przewożące chorych ponoszą koszty odkażania przedziałów lub wagonów.

Do art. 12 p. 2.

Post. wyk. Każdy podróżny, posiadający bilet na przejazd, może mieć przy sobie bez biletów najwyżej dwoje dzieci, w wieku do ukończonych lat 4-ch, o ile dla nich nie żąda miejsc oddzielnych. Za każde następne dziecko w tym wieku podróżny opłaca należność za przejazd, przewidzianą dla dzieci w wieku od ukończonych lat 4-ch do ukończonych lat 10. Za taką opłatą przewozi się dzieci młodsze bez względu na ich ilość, jeżeli zażądano dla nich osobnych miejsc.

Jeżeli ceny biletów dla osób dorosłych ulegają niższe, to opłata za przejazd dzieci może być obliczona na innej zasadzie, albo nie zawierać dalszej ulgi.

Jeżeli taryfa ulgowa nie zawiera żadnych w tym względzie postanowień, przewozi się dzieci za taką samą opłatą, jak i dorosłych, o ile przewóz ich na podstawie taryfy ulgowej jest wogóle przewidziany. Każde dziecko, za przewóz którego uiszczono należną opłatę, ma prawo do całego miejsca (patrz Post. Wyk. do p. 4, art. 15 Przepis. przew.).

Do art. 13 p. 1.

Post. Wyk. I. Przez wyraz „bilety” rozumieć należy wszelkiego rodzaju dowody, ważne na przejazd kolejami żelaznymi.

Post. Wyk. II. Bilet, wydany na nazwisko pewnej osoby, lub na pewną grupę osób, upoważnia do przejazdu tylko daną osobą, lub też osoby wymienionej grupy.

Do art. 13 p. 3.

Post. Wyk. III. O ile taryfa nie zawiera postanowień odmiennych, bilety na przejazd jednorazowy na odległość do 100 km są ważne 1 dzień, ponad 100 do 400 km 2 dni, ponad 400 km 4 dni. Pierwszym dniem ważności jest dzień datowania biletu.

Bilet, wydany na pociąg odchodzący według rozkładu jazdy o północy, otrzymuje datę dnia następnego.

Czas ważności biletów jednorazowych i powrotnych na przejazdy pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej ustala się na 2 dni bez względu na odległość.

Post. Wyk. IV. Czas ważności biletów powrotnych, biletów z cenami zniżonemi, oraz biletów książeczkowych (zeszytowych, kuponowych) ustala się osobno przy ich wprowadzeniu.

Post. Wyk. V. Wyjazd powinien nastąpić w pierwszym dniu ważności biletu, a jeżeli na bilecie oznaczono pewien pociąg lub porę dnia, tym pociągiem, względnie w tej porze dnia (por. jednak art. 21 p. 3 Przep. przew.). Wyjazd z biletami na podróż pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej może nastąpić dowolnego dnia w ciągu ważności biletu.

Post. Wyk. VI. Wyjazd za biletami książeczkowymi (zeszytowymi, kuponowymi) może nastąpić dowolnego dnia w ciągu ważności biletu.

Post. Wyk. VII. Przejazd powinien być ukończony najpóźniej o północy ostatniego dnia ważności biletu.

Postanowienie to nie dotyczy przejazdu z biletami z jednodniową ważnością. Podróżny z takim biletami, o ile rozpoczął podróż w dniu datowania biletu, ma prawo dojechać do stacji przeznaczenia nawet po północy tego dnia, bez względu na to, czy przejazd odbywa się pociągiem bezpośrednio od stacji wyjazdu wskazanej na bilecie, do stacji przeznaczenia, czy też z przesiadaniem w drodze, lecz w tym ostatnim wypadku tylko przy użyciu najbliższych połączeń, przewidzianych rozkładem jazdy.

Post. Wyk. VIII. Na wypadek spóźnienia się pociągu, czas ważności biletu przedłuża się odpowiednio.

Do art. 15 p. 1.

Post. Wyk. I. Kolej może podać do wiadomości ogólnej w rozkładach jazdy, lub też oddzielnymi ogłoszeniami, że w pewnych pociągach, na pewnych odcinkach, lub niektórych wagonach pewnych pociągów, podróżni powinni posiadać bilety dodatkowe niezależnie od biletów na przejazd.

Do art. 15 p. 2.

Post. Wyk. II. Po okazaniu wymaganej ilości biletów zamawiający otrzymuje na stacji wyjazdu zaświadczenie, które winien okazać przy kontroli biletów.

Jeżeli kontrola stwierdzi niedostateczną ilość biletów lub brak odnośnego zaświadczenia, to w pierwszym wypadku podróżny powinien uiścić opłatę za brakujące bilety, z uwzględnieniem art. 16, w drugim zaś miejsca wolne w przedziale zamówionym mogą zająć inni podróżni.

Do art. 15 p. 3.

Post. Wyk. III. Do wynajmowanych wagonów stosuje się analogicznie przepisy powyższe, o ile taryfa nie przewiduje innych w tym względzie zasad.

Do art. 15 p. 4.

Post. Wyk. IV. Dzieci, korzystające z miejsc numerowanych, nabywają pełny bilet dodatkowy (miejscówkę).

Do art. 16 p. 2.

Post. Wyk. I. Bilet, którego tekst bezprawnie zmieniono, odbiera personel służbowy.

Spory, wynikające z powodu zakwestjonowania biletu, rozstrzyga na stacji właściwy organ stacyjny, w pociągu zaś kierownik pociągu.

Post. Wyk. II. Jeżeli podróżny przy opuszczaniu stacji, na której odbiera się bilety, nie może okazać ważnego biletu, a nie ma możliwości ustalenia natychmiast, jaką klasą odbył podróż, powinien uiścić zgodnie z p. 2 artykułu niniejszego opłatę za przejazd klasą II, jeżeli zaś w skład danego pociągu wchodziły wagony tylko dwóch klas, opłatę za przejazd klasą wyższą.

Post. Wyk. III. Jeżeli podróżny, mając zamiar dalszej jazdy, zawiadomi o tem konduktora najpóźniej na ostatniej stacji, do której miał bilet ważny, a w razie, jeżeli dany pociąg nie zatrzymuje się na niej, najpóźniej na poprzedzającej ją ostatniej stacji postojowej, wówczas winien uiścić, oprócz pojedynczej ceny biletu wydanego mu na dalszy przejazd, dopłatę w wysokości 1 zł., ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tego biletu.

Post. Wyk. IV. Jeżeli okazany bilet nie jest ważny na przejazd w wagonie klasy wyższej, którą podróżny zajmuje, lub też na pociąg o taryfie wyższej, którym podróżny jedzie, przyjmuje się za podstawę do obliczenia należności, przewidzianych w p. 2 artykułu 16 Przepisów przewozowych, różnicę między ceną biletu za przebyty odcinek klasą wyższą, lub pociągiem droższym, a ceną biletu za tenże odcinek według taryfy odnośnej klasy niższej, lub odnośnego pociągu tańszego.

Jeżeli odcinek ten nie może być bez wszelkich wątpliwości natychmiast ustalony, przyjmuje się za podstawę do obliczenia dopłat odcinek od stacji wymienionej na bilecie, a w razie przejścia z obcej kolei, lub zmiany wagonu, odcinek od stacji węzłowej lub stacji, na której nastąpiła zmiana wagonu.

Post. Wyk. V. Podróżny, który jedzie do stacji przeznaczenia drogą inną, dłuższą, niż wskazana na bilecie, winien uiścić różnicę pomiędzy ceną należną za przestrzeń, którą przebywa, a ceną posiadanego biletu oraz dopłatę w wysokości 1 zł. za sporządzenie i wydanie pokwitowania, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tej różnicy. W razie przejazdu drogą tańszą, podróżny nie ma prawa do zwrotu różnicy.

Post. Wyk. VI. Za sporządzenie pokwitowania w tych wypadkach, kiedy podróżny winien uiścić powyższą dopłatę, pobiera się ją bez względu na to, czy opłatę za przejazd lub różnicę cen uiszcza podróżny w pociągu czy też na stacji.

Post. Wyk. VII. Podróżny, który wbrew swej woli albo przez nieświadomość przejechał pewien odcinek bez ważnego biletu lub w wagonie klasy wyższej, lub też w pociągu o taryfie wyższej, może uiścić zamiast opłat, przewidzianych w p. 2 artykułu 16 Przepisów przewozowych, pojedynczą cenę za przejazd, względnie pojedynczą różnicę odnośnych cen, jeżeli należną kwotę uiści natychmiast.

Post. Wyk. III. Przerwy, spowodowanej oczekiwaniem na przewidziane rozkładem jazdy połączenie pociągu, nie uważa się za przerwę podróży w powyższym znaczeniu.

Post. Wyk. IV. Podróżni, którzy nabyli bilety na stacjach granicznych, z powodu zaś przeszkód celnych lub paszportowych nie mogli wyjechać, mają prawo do zwrotu ceny biletów przez te stacje pod warunkiem, że przyczyna niekorzystania z biletów zostanie poświadczona przez zawiadowcę stacji.

Post. Wyk. V. Jeżeli skutkiem nieszczęśliwego wypadku z pociągiem podróżny zgubi lub uszkodzi bilet, kasjer winien wydać poszkodowanemu na pisemne żądanie, skierowane do właściwego urzędu stacyjnego, bezpłatnie nowy bilet.

Post. Wyk. VI. Przerwa podróży nie przedłuża terminu ważności biletu.

Do art. 26 p. 4.

Post. Wyk. I. W wypadku powyższym zawiadowca stacji, z której podróżny wybiera się w dalszą podróż, poświadcza na bilecie opóźnienie lub odwołanie pociągu i stwierdza ważność biletu do jazdy inną linią, pociągiem o taryfie wyższej lub w klasie wyższej.

W razie odzyskania w ciągu dalszej podróży utraconego połączenia z pociągiem, którym podróżny miał pierwotnie odbyć podróż, powinien on przesiąść się do tego pociągu.

Post. Wyk. II. Bagaż przewozi się stosownie do życzenia podróżnego, albo drogą przewidzianą pierwotnie, albo też linią okólną.

Do art. 27 p. 3.

Post. Wyk. I. Psy, nie umieszczone w klatkach lub koszach, winny być zaopatrzone w kaganiec, psy zaś, przewożone w oddzielnych pomieszczeniach wagonu bagażowego, winny być, prócz tego na smyczy. Psy, jadące z właścicielem w wagonie osobowym, są zwolnione od przymusu kagańcowego pod warunkiem, że w danym przedziale niema obcych podróżnych.

Post. Wyk. II. Psy przewozi się w wagonach osobowych i bagażowych za kwitami bagażowymi, z napisem „pies”, względnie ze specjalnymi biletami, wprowadzonymi w tym celu.

Post. Wyk. III. Jeżeli odbiór psów nie nastąpi w ciągu dwóch godzin, po przybyciu ich na stację przeznaczenia, kolej może albo psy przechować za opłatą, przewidzianą w taryfie, albo też oddać je na przechowanie według swego uznania, bez jakiegokolwiek odpowiedzialności.

Do art. 27 p. 4.

Post. Wyk. IV. Opłatę za przewóz psów w wagonie osobowym, lub w osobnych pomieszczeniach wagonu bagażowego określa taryfa.

Post. Wyk. V. Za przewóz innych małych zwierząt w wagonach osobowych, np. ptaków pokojowych w klatkach, nie pobiera się żadnej opłaty.

Do art. 28 p. 3.

Post. Wyk. I. W razie ujawnienia bagażu [w rozmiarach większych, niż określa p. 2 art. 28 Przepisów przewozowych, kolej ma prawo usunąć bagaż ten z wagonu osobowego i pobrać za jego przewóz opłatę bagażową od stacji wyjazdu.

Post. Wyk. II. Rowerów (rozebranych lub nierozebranych) nie wolno przewozić w wagonach osobowych.

Post. Wyk. III. Narty i saneczki przewozi się, jako bagaż ręczny, jeśli przedmioty te nie przeszkadzają współpodróżnym i nie powodują zanieczyszczenia wagonu.

Post. Wyk. IV. Za zezwoleniem kolei żelaznej wolno podróżnym przewozić w wagonach osobowych, oznaczonych w tym celu osobnym napisem, jako bagaż ręczny produkty spożywcze, w rozmiarach większych, niż określa punkt 2 art. 28 Przepisów przewozowych, nie więcej jednak niż 50 kg. na osobę.

Post. Wyk. V. W przedziałach kl. IV mogą podróżni przewozić bezpłatnie ciężkie przedmioty (narzędzia rzemieślnicze, plecaki, ciężary w koszach, workach i t. p.), które są w stanie sami unieść. Bagaż ręczny tego rodzaju, może się składać z kilku sztuk o wadze łącznej, nie przewyższającej 50 kg. Przedmiotów, których z powodu objętości lub ilości podróżny nie jest w stanie sam unieść, nie wolno zabierać do przedziału kl. IV nawet za okazaniem kilku biletów jazdy.

Do art. 30 p. 2.

Post. Wyk. I. Za jednym biletem kolej nie przyjmuje do przewozu więcej, niż jeden rower.

Post. Wyk. II. Przed nadaniem roweru podróżny winien zdjąć latarnie oraz pakunki, przymocowane do roweru, z wyjątkiem torebki pod siedzeniem oraz torby bagażowej, umieszczonej w ramie roweru.

Post. Wyk. III. Motocykle nierozebrane i niezapakowane, o ile mogą być według uznania kolei łatwo załadowane, przewozi się pod następującymi warunkami:

1. Zbiorniki na benzynę winny być przytwierdzone stale do motocykla i posiadać metalowe zamknięcia hermetyczne, a u samego dołu kurki spustowe; nadawca winien przed oddaniem do przewozu opróżnić zupełnie zbiorniki;

2. zasobniki (akumulatory) nie mogą zawierać kwasów płynnych i powinny być umieszczone w zupełnie zamkniętych trwałych skrzyniach, przytwierdzonych do motocykla; łączniki bezpieczeństwa i topliwe części bezpieczników (jak drut ołowiany, wstęga ołowiana, drut srebrny i inne) muszą być wyjęte;

3. podróżny, nadając motocykl jako bagaż, bierze tem samem na siebie odpowiedzialność za spełnienie powyższych warunków, oraz za szkody, któreby z ich niespełnienia powstać miały dla motocykla nadanego, względnie dla przesyłek, razem z nim załadowanych, lub dla personelu kolejowego i kolejowych urządzeń przewozowych;

4. nadawca motocykla jest obowiązany na żądanie kolei dopomóc w załadowaniu, przeładunku lub wyładowaniu tegoż.

Post. Wyk. IV. Oprócz tego kolej może przyjąć do przewozu, jako bagaż:

- a) produkty spożywcze, w ilości nie przewyższającej 50 kg na bilet;
- b) małe zwierzęta, umieszczone w klatkach, skrzyniach i t. p., jeżeli ich przewóz nie spowodowałby potrzeby odkażenia wagonu;
- c) zwierzęta świeżo ubite, pod warunkiem, że krwawiące części są zabezpieczone przed zanieczyszczeniem innego bagażu i wagonu.

Post. Wyk. V. Złoto i srebro w sztabach, platyna, pieniądze, monety i papiery wartościowe (z wyjątkiem znaczków pocztowych, arkuszy ostemplowanych oraz znaczków stemplowych lub podobnych znaczków urzędowych) nie mogą być przyjęte na bagaż.

Do art. 33 p. 2.

Post. Wyk. I. Kolej może przyjąć bagaż także do stacji, położonych poza stacją przeznaczenia, wymienioną w okazanym bilecie, jeżeli kasa osobowa, nie posiadając biletu bezpośredniego do właściwej stacji przeznaczenia, wydała bilet do najdalszej stacji, położonej w kierunku zamierzonej podróży.

Post. Wyk. II. Stacje powinny udzielać wiadomości, czy do danej stacji można nadawać bagaż bezpośrednio.

Do art. 33 p. 4.

Post. Wyk. III. Kolej powinna bagaż zważyć, jeżeli dla pewnych rodzajów bagażu nie są ustanowione normy stałe.

Post. Wyk. IV. Przy nadawaniu rowerów nieopakowanych, nart oraz saneczek, ustala się jako podstawę do obliczenia należności za przewóz następującą wagę:

za rowery jednosiedzeniowe	20 kg
„ „ dwusiedzeniowe	30 „
„ trycikle jednosiedzeniowe	40 „
„ trycikle dwusiedzeniowe	50 „
„ 1 parę nart	5 „
„ saneczki na jedną lub dwie osoby	10 „

Jeżeli jednak nadawca zażąda zważenia wymienionych wyżej przedmiotów, a kolej może uczynić zadość temu żądaniu, wówczas przyjmuje się, jako podstawę do obliczenia należności za przewóz stwierdzoną wagę rzeczywistą.

Do art. 35 p. 1.

Post. Wyk. I. W wypadkach, przewidzianych w art. 33 p. 4. Przepisów przewoz., odbiorca powinien przed wydaniem bagażu uiścić opłatę za jego przewóz.

Do art. 35 p. 2.

Post. Wyk. II. Jeżeli kolej przyjęła bagaż, przeznaczony do stacji, nie posiadającej ekspedycji bagażu, posiadacz kwitu bagażowego powinien odebrać bagaż niezwłocznie po przybyciu pociągu, w przeciwnym bowiem razie bagaż odejdzie tym samym pociągiem do najbliższej stacji, posiadającej ekspedycję bagażu. Odbiór bagażu na tej stacji odbywa się na zasadach ogólnych, przyczem odbiorca winien uiścić dopłatę za przewóz od pierwotnej stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. III. Jeżeli nie zażądano wydania bagażu w czasie określonym w p. 2 art. 35 Przepisów przewoz., wówczas odbiór może nastąpić tylko w godzinach, które kolej w tym celu wyznaczy i poda do wiadomości publicznej.

Post. Wyk. IV. Posiadacz kwitu bagażowego może zażądać przy odbiorze bagażu sprawdzenia jego wagi w swej obecności.

Jeżeli nie zostanie stwierdzony brak wagi, za który kolej odpowiada, pobiera się wówczas opłatę, określoną w taryfie.

Post. Wyk. V. Jeżeli odbiór bagażu nie nastąpi w ciągu 24 godzin od chwili przybycia, kolej pobiera opłatę taryfową za przechowanie bagażu.

Post. Wyk. VI. Opłatę za przechowanie bagażu określa taryfa.

Do art. 35 p. 4.

Post. Wyk. VII. W razie całkowitego lub częściowego wycofania z przewozu bagażu na stacji nadania, albo w razie całkowitego lub częściowego wydania go na stacji pośredniej, odbiorca nie ma prawa do zwrotu odnośnej części uiszczonej opłaty za przewóz.

Do art. 39.

Post. Wyk. I. Na stacjach, na których bagaż przyjmuje się do czasowego przechowania pod odpowiedzialnością kolei, powinno to być podane do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia.

Post. Wyk. II. Kolej przyjmuje bagaż do przechowania najdłużej na przeciąg 4-ch tygodni, na czas zaś dłuższy, tylko na wyraźne życzenie podróżnego.

Post. Wyk. III. Na dowód złożenia bagażu do przechowania, kolej wydaje kwit.

Post. Wyk. IV. Pieniądzy, papierów wartościowych, kosztowności, przedmiotów, podlegających łatwo zepsuciu oraz przedmiotów niebezpiecznych, zwłaszcza nabitej broni palnej, materiałów żrących i cuchnących, jako też materiałów łatwopalnych lub łatwowybuchających nie wolno oddawać na przechowanie.

Przedmioty większych rozmiarów kolej przyjmuje do przechowania, jeżeli warunki miejscowe pozwalają na ich pomieszczenie.

Post. Wyk. V. Kolej może odmówić przyjęcia do przechowania bagażu uszkodzonego, albo wadliwie lub wcale nie opakowanego. Jeżeli jednak kolej przyjmie taki bagaż, ma prawo umieścić na kwicie odpowiednią uwagę. Nadawca, przyjmując taki kwit, uznaje stwierdzoną niedostateczność opakowania.

Za rzeczy, znajdujące się w przedmiotach nie zamkniętych, zwłaszcza w ubraniach, płaszczach, pledach i t. p. kolej nie odpowiada.

Post. Wyk. VI. Okaziciel kwitu może w godzinach przyjmowania i wydawania bagażu żądać wydania przedmiotów oddanych do przechowania. Wydawanie następuje za zwrotem kwitu po uiszczeniu opłaty za przechowanie. Jeżeli podróżny nie może okazać kwitu, stosuje się postanowienia art. 35, p. 3 Przepisów przewozowych.

Post. Wyk. VII. Bagaż, nieodebrany po upływie czasu, oznaczonego w Post. Wyk. II, uważa się jako przedmiot znaleziony i postępuje się z nim według odnośnych przepisów.

Post. Wyk. VIII. W razie zagubienia lub uszkodzenia bagażu, oddanego do przechowania, kolej odpowiada do wysokości udowodnionej szkody, nie wyżej jednak, jak do kwoty 100 zł. za sztukę. Kwotę tę może kolej podwyższyć i żądać za to specjalnej opłaty. Wysokość podwyższonej w ten sposób kwoty, jak również wysokość specjalnej opłaty musi być podana do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia na stacji.

Post. Wyk. IX. Jeżeli z powodu braku na stacji przechowalni kolejowych, podróżny oddaje bagaż celem czasowego przechowania osobom do tego przez wywieszenie ogłoszenia uprawnionym, wówczas czyni to na odpowiedzialność tych osób, przyczem stosuje się analogicznie powyższe postanowienia.

Do art. 40 p. 1.

Post. Wyk. I. Jako przesyłki nadzwyczajne przyjmowane być mogą między innymi: przedmioty codziennego lub chwilowego użytku, artykuły spożywcze, w szczególności ulegające szybkiemu zepsuciu, jak mleko, drożdże i t. p., książki, dzienniki w paczkach i t. p. z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych w Postanowieniu wykonawczem II do artykułu 40 Przepisów przewozowych.

U w a g a. Szczegółowe przepisy o przewozie czasopism, książek i t. p., zawarte są w taryfie.

Post. Wyk. II. Następujące przedmioty nie będą przyjmowane jako przesyłki nadzwyczajne:

- a) przedmioty, ważące więcej niż 100 kg. w jednej sztuce lub objętości ponad 1 m³;
- b) przedmioty, wyszczególnione w art. 29, p. 1, i art. 54, p. 1 i 2, A i B Przepisów przewozowych i to pod odpowiedzialnością, wskazaną w art. 60 tychże przepisów;
- c) przedmioty, mogące spowodować zanieczyszczenie wagonu bagażowego;
- d) przedmioty, których przewóz może spowodować konieczność odkażania wagonu bagażowego;
- e) przesyłki do stacyj i ze stacyj, nieotwartych do przewozu bagażu.

Post. Wyk. III. Kolej może odmówić przewozu przedmiotów, które z powodu swej właściwości wymagają szczególnego opakowania w celu zabezpieczenia ich całości, są jednak niedostatecznie lub wcale nieopakowane, jako też przedmiotów uszkodzonych. Jeżeli jednak kolej przyjmie takie przedmioty, ma prawo umieścić odpowiednią uwagę w kwicie bagażowym względnie w innym dokumencie przewozowym. Nadawca, przyjmując taki kwit, uznaje stwierdzoną niedostateczność opakowania.

Do art. 40 p. 2.

Post. Wyk. IV. Jeżeli nadawca nie umieści na przesyłce dokładnego adresu odbiorcy, względnie umocuje go nietrwale, lub nie usunie poprzednich nalepek, wówczas kolej może to uczynić własnymi środkami za opłatą, określoną w taryfie.

Do art. 40 p. 5.

Post. wyk. V. Na przesyłki nadzwyczajne, przyjęte do przewozu, kolej wydaje nadawcy kwit bagażowy (art. 33 p. 5 Przepisów przewoz.) lub innego rodzaju dokument, jaki kolej w tym celu ustali. Na żądanie nadawcy kwit bagażowy może być załączony do przesyłki za opłatą pocztową, określoną dla listów poleconych. W tym wypadku kolej nadawcza powinna nalepić na kwicie odpowiedni znaczek pocztowy, który należy ostemplować datownikiem oraz wydać nadawcy odpowiednie pokwitowanie.

U w a g a. Przewóz mleka może się odbywać również za osobnymi biletami.

Post. Wyk. VI. Opłatę za przewóz przesyłek nadzwyczajnych określa taryfa.

Do art. 42 p. 1.

Post. Wyk. I. Przesyłki nadzwyczajne wydaje się adresatom za zwrotem kwitu bagażowego, jeżeli zaś kwit bagażowy dołączono do przesyłki (Post. Wyk. V do art. 40 Przepisów przewoz.) za potwierdzeniem na cedule bagażowej po udowodnieniu tożsamości osoby.

Post. Wyk. II. Odbiorca może zażądać przy wydaniu przesyłki sprawdzenia wagi w swej obecności. Jeżeli nie zostanie stwierdzony brak wagi, za który kolej odpowiada, pobiera się wówczas opłatę, określoną w taryfie.

Do art. 42 p. 2.

Post. Wyk. III. Jeżeli przesyłka nadzwyczajna nie zostanie odebrana w ciągu 24 godzin od chwili wysłania zawiadomienia, kolej pobiera opłatę za przechowanie określoną w taryfie.

Do art. 45 p. 1.

Post. Wyk. Wianki, kwiaty, rośliny żywe, całuny i inne przedmioty, nadawane do przewozu wraz ze zwłokami, przewozi się w jednym z nimi wagonie bezpłatnie w ilości do 500 kg. wagi. Za całość tych przedmiotów kolej nie odpowiada.

Do art. 48 p. 2.

Post. Wyk. Za niewielką partję zwierząt domowych uważa się połowę ilości sztuk przyjętych w nomenklaturze i klasyfikacji towarów, jako norma naładunku zwierząt do wagonu. Nomenklatura i klasyfikacja towarów podana jest w taryfie.

Do art. 50 p. 1.

Post. Wyk. Przesyłkom zwierząt żywych z wyjątkiem zwierząt małych, przewożonych w zamkniętych klatkach, skrzyniach i t. p., powinien towarzyszyć dozorca. W poszczególnych wypadkach nadawca, według uznania stacji nadawczej, może być zwolniony od tego obowiązku; ograniczenie jednak odpowiedzialności kolei (art. 86 Przepis. przewoz.) pozostaje wówczas bez zmiany.

Do art. 52 p. 1.

Post. Wyk. I. Jeżeli od czasu badania weterynaryjnego przy załadowaniu całowagonowej przesyłki drobiu upłynęło więcej niż 24 godzin, wyładowanie może nastąpić jedynie za zezwoleniem powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Do art. 52 p. 4.

Post. Wyk. II. Za dezynfekcję i oczyszczenie wagonów kolej pobiera opłatę, określoną w taryfie.

Do art. 54 p. 2 B).

Post. Wyk. I. Przedmioty, wymienione w p. 2 B art. 54 Przepisów przewoz. oprócz dzieł sztuki, powinny być opakowane w dobrze zamkniętych skrzyniach lub beczkach, nadawane wyłącznie jako przesyłki pośpieszne i przewożone tylko pociągami osobowymi. Przesyłki takie nie mogą być nadawane do pozostawienia na składzie kolei do czasu zgłoszenia się odbiorcy [art. 56 p. 1 i) Przepisów przewoz.]. Przesyłkom tym może towarzyszyć dozorca, który opłaca kosztą przejazdu według taryfy; dozorca przysługuje prawo przejazdu w tym samym wagonie, w którym znajduje się przesyłka.

Post. Wyk. II. Dzieła sztuki, jak: malowidła, obrazy, rzeźby, odlewy z brązu, antyki o wartości artystycznej, mogą być przewożone jako przesyłki pośpieszne lub zwyczajne. Za podstawę do określenia odszkodowania za wszelkie przedmioty, wymienione w p. 2 B Przepis. przewoz., przyjmuje się zwykłą wartość handlową tychże przedmiotów, nie wyżej jednak nad normę wynagrodzenia za bagaż.

Post. Wyk. III. Przedmioty, wymienione w p. 2 B Przepis. przewoz., powinny być w liście przewozowym nie tylko określone nazwami, podanymi w tym ustępie, lub — o ile tam nie są nazwane szczegółowo — nazwami przyjętymi w taryfie względnie w handlu, ale nadto ogólnie oznaczone jako „przedmioty wartościowe,” względnie jako „dzieła sztuki.”

Do art. 54 p. 2 C).

Post. Wyk. IV. Do ustalenia tych warunków powołana jest odnośna dyrekcja kolejowa.

Do art. 54 p. 2D).

Post. Wyk. V. Tabor kolejowy przyjmowany jest do przewozu na własnych kołach tylko wówczas, jeżeli jego zdolność do biegu została wypróbowaną przez zarząd kolejowy i zaświadczoną bądź na samym parowozie lub wagonie, bądź w osobnem poświadczeniu.

Do załadowania taboru kolejowego innemi przedmiotami niezbędne jest osobne zezwolenie kolei. Za przedmioty takie pobiera się przewoźne według obowiązujących taryf.

Do art. 54 p. 2D).

Post. Wyk. VI. Przesyłkom parowozów i tendrów towarzyszy obowiązkowo dozorca, który dokonywa ich smarowania w drodze. Obecność dozorca przy przesyłkach wagonów nie jest obowiązkową. W razie nieobecności dozorca, smarowania wagonów dokonywa kolej na rachunek nadawcy.

Za przewóz dozorca, zajmującego miejsce w dozorowanym taborze, opłaty się nie pobiera. W razie przejazdu dozorca w wagonie innym, opłaca on przewoźne według taryfy.

Do art. 55 p. 3.

Post. Wyk. Ceny blankietów listów przewozowych oraz opłaty za stemplowanie listów przewozowych, drukowanych nie przez kolej, wskazane są w taryfie.

Do art. 56 p. 1a).

Post. Wyk. I. Jako odbiorca może być wskazana jedna tylko osoba lub firma.

Post. Wyk. II. Listy przewozowe, adresowane do ekspedycji towarowej stacji przeznaczenia, przyjmuje się tylko wtedy, jeżeli nadawca udowodni uprawnienie do użycia tego adresu lub jeżeli uprawnienie takie wynika z taryfy.

Do art. 56 p. 1d).

Post. Wyk. III. Nazwa towaru powinna, o ile możności ściśle odpowiadać nomenklaturze towarowej. Towary, nie wyszczególnione w taryfie, należy oznaczyć nazwą używaną w handlu.

Do art. 56 p. 1h).

Post. Wyk. IV. Kwotę ubezpieczenia dostawy, kwotę zaliczenia, tudzież kwotę zaliczki w gotowiznie, należy podać słowami w walucie krajowej; za oświadczenia, podane tylko w cyfrach, lub w innem miejscu niż w rubryce na to przeznaczonej, kolej nie bierze odpowiedzialności.

Do art. 56 p. 1m).

Post. Wyk. V. Jako nadawca może być wskazana jedna tylko osoba lub firma. Podpis nadawcy może być wydrukowany lub odbity zapomocą stempla.

Post. Wyk. VI. Na wniosek nadawcy ekspedycje towarowe mogą wypełnić listy przewozowe za opłatą, wskazaną w taryfie. Pracownik, uskuteczniający tę czynność, uważany jest za pełnomocnika nadawcy.

Do art. 56 p. 2.

Post. Wyk. VII. Na każdą przesyłkę wagonową powinien być sporządzony osobny list przewozowy, o ile taryfa nie przewiduje w tym względzie wyjątku.

Do art. 58 p. 2.

Post. Wyk. I. Za ważenie przesyłek drobnicowych, które kolej załadowuje sama, pobiera się opłatę, ustaloną w taryfie.

Do art. 58 p. 5.

Post. Wyk. II. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej na wadze wagonowej, dokonane bez sprawdzenia wagi własnej wagonu, wykaże, w porównaniu z wagą, podaną w liście przewozowym, różnicę nie większą niż 2% od wagi wagonu na nim oznaczonej, to kolej nie pobiera dopłat, przewidzianych w art. 60 Przepis. przewoz. Za podstawę do obliczania przewoźnego przyjmuje się jednak wagę sprawdzoną.

Post. Wyk. III. Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu, uskutecznione na żądanie osoby uprawnionej do rozporządzenia przesyłką, nie wykaże różnicy większej niż 2% od wagi, uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w taryfie.

Do art. 59 p. 1.

Post. Wyk. I. Jakie przesyłki powinna ładować kolej, a jakie nadawca — określa taryfa.

Post. Wyk. II. Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych zawarte są w załączniku F do taryfy („Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych”).

Do art. 59 p. 2.

Post. Wyk. III. W razie przeciążenia wagonu, nadwyżka towaru powinna być przez kolej odładowana na tej stacji, na której została ona ujawniona. Za wagę towaru pozostałego w wagonie, przewoźne oblicza się od stacji nadania do stacji przeznaczenia. Za wyładowaną nadwyżkę przewoźne za odległość przebytą oblicza się według tej samej taryfy, która stosowana była do przesyłki zasadniczej. Nadwyżkę kolej powinna wziąć na skład, a od nadawcy należy zażądać wskazówki co do dalszego postępowania. Za przechowanie nadwyżki na składzie kolej pobiera opłatę, przewidzianą w taryfie.

Post. Wyk. IV. Jeżeli na skutek zarządzenia nadawcy nadwyżka ma być przesłana na pierwotną stację przeznaczenia, uważaną ona jest pod względem taryfowym za nową przesyłkę. Jeżeli nadawca zażąda zwrotu nadwyżki na stację nadania, przewoźne winno być obliczone według tych samych taryf, które zastosowane były do przesyłki zasadniczej za odległość od stacji nadania do stacji odładowania nadwyżki. Nadawcy przysługuje prawo doładować nadwyżkę do innej przesyłki, idącej z tej samej stacji nadania i przechodzącej przez stację odładowania nadwyżki. Żądanie to powinien nadawca zamieścić w liście przewozowym. Przewoźne oblicza się wówczas za całą wagę przesyłki, łącznie z doładowaną na stacji pośredniej nadwyżką, za odległość od stacji nadania do stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. V. Za wyładowanie i załadowanie lub doładowanie nadwyżki tak na stacji nadania, jak i w drodze pobiera się opłaty, przewidziane w taryfie. Jeżeli wskutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu, kolej pobiera postojowe, określone w taryfie, nie więcej jednak, jak za jedną dobę.

Post. Wyk. VI. Jeżeli przeładowanie, poprawienie, względnie załadowanie innym sposobem przesyłki wagonowej musi być dokonane wskutek wadliwego przez nadawcę skutecznego załadowania, nie dającego się stwierdzić zewnątrz przy przyjęciu przesyłki na stacji nadawczej, wówczas koszty tych czynności ponosi odbiorca względnie nadawca. Jeżeli wskutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu, kolej pobiera postojowe, określone w taryfie, jednak nie więcej, jak za jedną dobę. Z odładowaną częścią przesyłki postępuje się w myśl Postanowienia wykonawczego III i IV oraz V zdanie pierwsze.

Post. Wyk. VII. Jeżeli kolej przesyłkę wagonową musi przeładować, poprawić lub w inny sposób załadować nie z winy nadawcy, to wykonywa ona te czynności bezpłatnie; odładowaną część przesyłki kolej przewozi dalej również bezpłatnie.

Do art. 62 p. 8.

Post. Wyk. Przy przesyłkach drobnych nadawca obowiązany jest zaopatrzyć przesyłkę w wyraźnie wypisaną nazwę stacji przeznaczenia. Za wykonanie tej czynności przez kolej w zastępstwie nadawcy kolej pobiera opłatę, przewidzianą w taryfie.

Do art. 63 p. 4.

Post. Wyk. I. Kolej może pozwolić na złożenie na placu kolejowym towaru dowożonego częściami lub wyładowanego i odwożonego częściami i pobiera za to składowe oznaczone w taryfie.

Post. Wyk. II. Za wstrzymanie z winy nadawcy przyjęcia przesyłek ładowanych przez kolej, kolej pobiera składowe—a w razie rozpoczęcia załadowywania przesyłki i powstałego przez to przetrzymanie wagonu—również postojowe w wysokości, przewidzianej w taryfie.

Do art. 63 p. 5.

Post. Wyk. III. Wagony należy zamawiać pisemnie na stacji nadawczej nie później niż na 24 godziny przed dostarczeniem przesyłki do przewozu. Zgłoszone w inny sposób (ustnie, telefonicznie, telegraficznie i t. p.) żądanie podstawienia wagonu, należy uzupełnić zamówieniem pisemnym, opatrzonym w datę i podpis zamawiającego.

W zamówieniu należy wskazać ilość i rodzaj zamawianych wagonów (kryte, niekryte, węglarki, platformy, wagony piętrowe i t. p.). Jeżeli nadawca żąda wagonu o ładowności powyżej 15.000 kg., lub wagonu do wyłącznego użytku, powinien żądanie to zamieścić w zamówieniu i powtórzyć je w liście przewozowym. Jeżeli nadawca nie powtórzy tego żądania w liście przewozowym, kolej uprawniona jest do zamieszczenia w liście przewozowym odpowiedniej adnotacji z powołaniem się na zamówienie pisemne. Zamówień na wagony o ładowności poniżej 15.000 kg. kolej nie przyjmuje.

Do art. 63 p. 5.

Post. Wyk. IV. Zamówione wagony kolej dostarcza w miarę możliwości. W razie niemożności dostarczenia wagonu żadanego rodzaju lub ładowności powyżej 15.000 kg., kolej zawiadamia o tem nadawcę w miarę możliwości. Od każdego zamówionego wagonu pobiera się kaucję w wysokości postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie zamówienia nastąpiło przed podstawieniem wagonu, kolej pobiera opłatę za przetrzymanie wagonu w wysokości $\frac{1}{4}$ doby. Jeżeli cofnięcie zamówienia nastąpiło po podstawieniu wagonu, ale przed upływem terminu, ustalonego dla załadowania, kolej pobiera opłatę za przetrzymanie wagonu w wysokości połowy postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie to nastąpiło już po upływie terminu dla załadowania, pobiera się opłatę za przetrzymanie wagonu najmniej jednak należność za jedną dobę. Opłaty za przetrzymanie wagonu podane są w taryfie.

Post. Wyk. V. Na pobrane zabezpieczenie kolej wydaje zamawiającemu wagon kwit depozytowy. Zwrot zabezpieczenia następuje za okazaniem podpisanego przez zamawiającego wagony kwitu depozytowego, który kolej zatrzymuje. Kolej nie ma obowiązku sprawdzać uprawnień okaziciela do podjęcia zabezpieczenia oraz wiarygodności podpisu na kwicie depozytowym.

Do art. 63 p. 6.

Post. Wyk. VI. Termin załadowania przesyłek dokonywanego przez nadawcę oraz opłaty za przetrzymanie wagonów (postojowe) podane są w taryfie.

Do art. 64.

Post. Wyk. Towarów łatwo ulegających zepsuciu tudzież przedmiotów, wymienionych w artykule 54 p. 2 Przepis. przewoz., kolej nie przyjmuje do czasowego przechowywania.

Do art. 65 p. 1.

Post. Wyk. I. Jeżeli przesyłka załadowaną została do wagonu niekrytego i ma być przewieziona pod zamknięciem urzędu celnego lub podatkowego, nadawca obowiązany jest dostarczyć środków do nakrycia wagonu, stosownie do przepisów celnych lub podatkowych. Jeżeli opon dostarczy kolej, pobiera ona za to opłatę, podaną w taryfie.

Do art. 65 p. 2.

Post. wyk. II. Na dokonanie czynności celnych, podatkowych lub policyjnych przy wydaniu przesyłki, ustala się termin wolny od składowego względnie postojowego, stanowiący: a) dla towarów wyładowanych z wagonu — 2 doby i b) dla towarów, pozostających podczas tych czynności w wagonie — 1 dobę.

Do terminów powyższych nie wlicza się dnia wyładowania przesyłki, względnie dnia podstawienia wagonu do wykonania odnośnych czynności, oraz dni świątecznych i niedzielnych, o ile w te dni dany Urząd nie ułatwia tych czynności.

Do art. 65 p. 4.

Post. Wyk. III. Jeżeli nadawcą lub jego pełnomocnik jest obecny przy dokonywaniu formalności celnych lub podatkowych, może on opłacić należność celną lub podatkową oraz otrzymać odpowiednie pokwitowanie. Odbiór kwitu nadawca lub jego pełnomocnik obowiązany jest zaznaczyć w liście przewozowym.

Do art. 65 p. 7.

Post. Wyk. IV. Ceny kart rejestracyjnych, zgłoszenia statystycznego i opłaty za wypełnianie ich na żądanie nadawcy, podane są w taryfie.

Do art. 66 p. 3.

Post. Wyk. Przepisy o przewozie przesyłek w wagonach niekrytych, o dostarczaniu opon oraz o sposobie obliczania przewoźnego, zawarte są w taryfie.

Do art. 67 p. 1.

Post. Wyk. I. Żądanie przewozu przesyłek pośpiesznych pociągiem osobowym lub pośpiesznym musi być zamieszczone w liście przewozowym. Szczegółowe postanowienia o przewozie przesyłek pośpiesznych pociągiem osobowym lub pośpiesznym określone są w taryfie.

Post. Wyk. II. Żądanie przewiezienia przesyłki zwyczajnej tylko na pewnej części drogi przewozu, jako przesyłki pośpiesznej lub przewiezienia przesyłki pośpiesznej tylko na pewnej części drogi pociągiem ruchu osobowego, jest niedopuszczalne.

Do art. 68 p. 1.

Post. Wyk. I. Sposób obliczania opłat przewozowych i dodatkowych podany jest w taryfie.

Do art. 68 p. 3.

Post. Wyk. II. Opłaty komisowe (provizję) za wydatki w gotowiźnie kolej pobiera w wysokości przewidzianej w taryfie. Komisowe za odprawę celną i za wydatki z nią związane oraz opłaty za roboty fizyczne pobierają Agencje Celne według taks, ogłoszonych w „Tymczasowych przepisach o czynnościach Agencji Celnych Kolei Państwowych przy odprawie towarów i bagażu w urzędach celnych oraz taksy opłat”.

Do art. 70 p. 4.

Post. Wyk. I. Reklamacje należy wnosić do tej dyrekcji kolejowej, w obrębie której opłacono należność. Do każdej reklamacji, wniesionej przez osobę w myśl p. 3 art. 70 Przepisów przewozowych do odbioru nieuprawnioną, należy dołączyć na oddzielnych blankietach oryginalną cesję lub oryginalne pełnomocnictwo, które kolej zatrzymuje. Podpis osoby, uprawnionej na pełnomocnictwach, musi być

uwierzytelniony notarialnie lub sądownie, cesje zaś wydawane przez nadawcę odbiorcy lub odwrotnie, jak również pełnomocnictwa, wystawione na biura reklamacyjne izb handlowo-przemysłowych, oraz na biura reklamacyjne innych instytucji gospodarczych, mogą być według uznania kolei od uwierzytelnienia podpisu zwalniane.

Post. Wyk. II. Do reklamacji należy dołączyć oryginalne dokumenty przewozowe, o ile jednak chodzi o należności, opłacone przy nadaniu, wystarcza wtórnik listu przewozowego i rachunek przedpłaty przewoznego. Reklamacje, do których nie dołączono dokumentów oraz reklamacje nie podające kwot i podstaw uzasadniających, załatwia kolej odmownie z podaniem powodu odmowy.

Do art. 72 p. 1.

Post. Wyk. I. O dopuszczalnej wysokości zaliczenia rozstrzyga stacja nadawcza, żądając w wypadkach wątpliwych przedłożenia dowodów, stwierdzających wartość przesyłki.

Zaliczenie to może być wyrażone tylko w walucie krajowej.

Do art. 72 p. 2.

Post. Wyk. II. Na potwierdzenie obciążenia przesyłki zaliczeniem, kolej wydaje specjalne zaświadczenie o zaliczeniu.

Do art. 72 p. 3.

Post. Wyk. III. Stacja nadawcza, po otrzymaniu zawiadomienia od stacji odbiorczej o wpłaceniu zaliczenia, zawiadamia o tem nadawcę i wzywa go do podjęcia kwoty zaliczenia, chyba że nadawca zrzekł się pisemnie takiego zawiadomienia. Koszty zawiadomienia kolej pobiera od nadawcy przy wypłacie zaliczenia.

Post. Wyk. IV. Zaliczenie wypłaca kolej za zwrotem zaświadczenia o zaliczeniu, na którym nadawca powinien potwierdzić odbiór. Kolej nie jest obowiązana sprawdzać tożsamości podpisu lub uprawnienia do odbioru kwoty zaliczenia.

Do art. 72 p. 5.

Post. Wyk. V. Kolej udziela zaliczek w gotowości do wysokości 10 zł. na jedną przesyłkę.

Post. Wyk. VI. Na przesyłki, za których przewóz kolej w myśl art. 69 Przepisów przewozowych ma prawo żądać uiszczenia zgóry opłaty przewozowej oraz przesyłki nadane z żądaniem „zostawić na składzie kolei” [art. 56 p. 1 i) Przepis. przewoz.], zaliczek w gotowości nie udziela się.

Post. Wyk. VII. Na udzielone zaliczki w gotowości nie wydaje się zaświadczeń.

Do art. 72 p. 7.

Post. Wyk. VIII. Opłatę za obciążenie przesyłki zaliczeniem lub zaliczką w gotowości określa taryfa.

Do art. 73 p. 3.

Post. Wyk. I. Wzór formularza dla zleceń dodatkowych podany jest w załączniku E do Przepisów przewozowych i może być nabywany na stacjach po cenie, wskazanej w taryfie.

Do art. 73 p. 4.

Post. Wyk. II. Zlecenie takie winien nadawca złożyć stacji nadawczej najpóźniej w ciągu 24 godzin od chwili wysłania zawiadomienia do stacji przeznaczenia.

Do art. 73 p. 7.

Post. Wyk. III. W razie wykonania zlecenia dodatkowego nadawcy, przewoźne oblicza się w sposób następujący:

- a) jeżeli przesyłka została zatrzymana i wyladowana na stacji pośredniej — za przewóz do tej stacji pośredniej;
- b) jeżeli przesyłka została cofnięta ze stacji przeznaczenia, albo też ze stacji pośredniej na pierwotną stację nadawczą — w pierwszym wypadku za przewóz do stacji przeznaczenia i za przewóz zpowrotem na pierwotną stację nadawczą, w drugim wypadku — za przewóz do stacji pośredniej i zpowrotem od tej stacji do pierwotnej stacji nadawczej;
- c) jeżeli przesyłka skierowana została do nowej stacji przeznaczenia, czy to z pierwotnej stacji przeznaczenia, czy też ze stacji pośredniej — za przewóz w pierwszym wypadku do pierwotnej stacji przeznaczenia i od niej do nowej stacji przeznaczenia, w drugim wypadku — za przewóz do stacji pośredniej i od niej do nowej stacji przeznaczenia.

Do art. 73 p. 8.

Post. Wyk. IV. Specjalną opłatę za wykonanie zleceń nadawcy kolej pobiera w wysokości, przewidzianej w taryfie.

Post. Wyk. V. W razie odwołania lub zmniejszenia sumy zaliczenia, pobrana prowizja za zaliczenie zwrotowi nie podlega.

Do art. 74 p. 1.

Post. Wyk. I. O przeszkodach w przewozie przesyłek ogłasza się w Monitorze Polskim z podaniem przyczyny przeszkody i drogi okólnej.

Post. Wyk. II. Przesyłki, nadawane po nastaniu przeszkody w przewozie, mogą być przyjmowane do przewozu jedynie drogą okólną. Drogę tę nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym.

Do art. 74 p. 2.

Post. Wyk. III. Jeżeli odpowiedź od nadawcy nie nadejdzie w ciągu 4 dni, od chwili zażądania przez kolej wskazówek co do sposobu postępowania z przesyłką, pobiera się składowe, określone w taryfie. W wypadkach, gdy kolej nie ma prawa wyładowania (ze względów celnych, akcyzowych i innych), pobiera się, po upływie 4-dniowego terminu, opłatę za przetrzymanie wagonu.

Do art. 75 p. 1 a).

Post. Wyk. I. Dla przesyłek pośpiesznych, przyjmowanych do przewozu pociągiem osobowym lub pośpiesznym (art. 67, p. 1 Przepis. przewoz.) termin dostawy nie może przekraczać:

- 1) na przyjęcie przesyłki do przewozu — 1 doby,
- 2) na przewóz — na każde rozpoczęte 250 km. — 1/2 doby.

Do art. 75 p. 3 d).

Post. Wyk. II. Ustala się następujące dodatkowe terminy dostawy:

w myśl art. 75 p. 3 b) Przepis. przewoz. na przewóz od i do stacji miejskich dla przesyłek tak pośpiesznych jak i zwyczajnych — 1 dobę;

w myśl p. 3-c) — przy przejściu przesyłki na kolej o odmiennej szerokości toru, przy przejściu przez węzły kolejowe w Warszawie, Łodzi, Krakowie i Lwowie, oraz przez stacje graniczne: dla przesyłek pośpiesznych — 1 dobę, dla przesyłek zwyczajnych — 2 doby;

w myśl punktu 3-d) dla następujących szlaków:

- 1) Łuniniec włącznie — Mikaszewicze włącznie,
- 2) Łuniniec — Baranowicze włącznie,
- 3) Brześć włącznie — Chełm włącznie,
- 4) Grodno włącznie — Suwałki włącznie,
- 5) Mosty włącznie — Grodno włącznie,
- 6) Mołodeczno włącznie — Olechnowicze włącznie,
- 7) Królewszczyzna włącznie — Łyntupy włącznie,

jak również dla przejścia przez te szlaki, względnie dla przejścia z tych szlaków i na te szlaki — dla przesyłek pośpiesznych oraz dla przesyłek całowagonowych zwyczajnych — 2 doby, a dla zwyczajnych drobnych i półwagonowych — 3 doby.

Do art. 76 p. 1.

Post. Wyk. I. Za upoważnionego do odbioru przesyłki stacja przeznaczenia może uważać każdego, kto okaże jej zawiadomienie o przybyciu przesyłki, zaopatrzone w pokwitowanie odbioru. Kolej nie jest obowiązana sprawdzać ani tożsamości osoby odbiorcy, ani własnoręczności jego podpisu.

Post. Wyk. II. Przesyłki, pozostające na składzie do czasu zgłoszenia się odbiorcy, o których przybyciu kolej nie jest obowiązana zawiadamiać odbiorcę, wydaje się osobie, która wykaże się odpowiednimi dowodami, uprawniającymi do odbioru. Do tego służy w pierwszym rzędzie wtornik listu przewozowego, który stacja przeznaczenia zatrzymuje przy wydaniu przesyłki.

Post. Wyk. III. Jeżeli odbiorca chce upoważnić osobę trzecią do odbioru zawiadomień o przesyłkach dla niego nadchodzących lub do kwitowania z odbioru, oraz odbioru tych przesyłek, musi złożyć stacji przeznaczenia odpowiednie oświadczenie i zaopatrzyć tę osobę w pełnomocnictwo. Odnośne druki wydają stacje za opłatą, ustaloną w taryfie.

Post. Wyk. IV. Na żądanie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym, aby go zawiadomić, czy przesyłka przez odbiorcę została odebrana, kolej obowiązana jest nadawcę o tem zawiadomić za pobraniem opłat, przewidzianych w taryfie.

Do art. 76 p. 2.

Post. Wyk. V. Odbiorca, wymieniony w liście przewozowym, może zlecić, ażeby przesyłkę, po uiszczeniu przezeń przewoźnego i innych ciężących na towarze należności, wysłano na podstawie nowego listu przewozowego ze stacji pierwotnego przeznaczenia na inną stację. Za wykonanie takiego zlecenia pobiera się specjalną opłatę, wskazaną w taryfie. Wykonania takiego zlecenia kolej może jednak odmówić.

Do art. 76 p. 6.

Post. Wyk. VI. Jakże przesyłki obowiązany jest wyładowywać odbiorca a jakie kolej, określa taryfa.

Do art. 76 p. 10.

Post. Wyk. VII. Przed wykupieniem listu przewozowego odbiorcy nie przysługuje prawo brania próbek towaru.

Do art. 77 p. 2.

Post. Wyk. I. Kolej może odmówić sprawdzenia wagi przesyłek całowagonowych, przewożonych luzem lub zsysem, jeżeli żądanie sprawdzenia zgłoszone zostało już po wyładowaniu tych przesyłek z wagonu.

Do art. 77 p. 3.

Post. Wyk. II. Przy ważeniu przesyłek wagonowych mają zastosowanie Post. Wyk. II i III do art. 58 Przepis. przewoz.

Do art. 79 p. 1.

Post. Wyk. I. Opłatę uiszczoną posłańcowi za depeszę, za list polecony lub zwykły, jak również opłatę, przewidzianą za zawiadomienie telefoniczne, stacja wpisuje do listu przewozowego i pobiera przy wydaniu przesyłki.

Do art. 79 p. 4.

Post. Wyk. II. W razie zagubienia pierwotnego zawiadomienia i żądania wydania jego odpisu, pobiera się po 20 groszy od każdego zawiadomienia.

Do art. 80 p. 1.

Post. Wyk. I. Termin odbioru przesyłek wyładowywanych przez kolej wynosi 24 godziny.

Do art. 80 p. 2.

Post. Wyk. II. Termin odbioru przesyłek wyładowywanych przez odbiorcę oraz opłaty za przetrzymanie wagonów (postojowe) podane są w taryfie.

Post. Wyk. III. Zwrot kolei wagonów po dokonaniu wyładunku powinien być dokonany w stanie czyniącym je zdolnymi do nowego załadowania, a więc w stanie należytej czystości i z pozakładanymi częściami składowymi wagonu. W razie niespełnienia tego obowiązku przez odbiorcę, kolej dokonywa tych czynności sama z pobraniem za nie opłat, przewidzianych w taryfie.

Do art. 80 p. 3.

Post. Wyk. IV. Przy przesyłkach wagonowych, które odbiorca nadaje na stacji przeznaczenia bez przeładowania za nowym listem przewozowym do dalszego przewozu, liczy się tylko termin, ustalony do odbioru, jako wolny od postojowego.

Do art. 81 p. 1.

Post. Wyk. I. List przewozowy powinien być wykupiony przez odbiorcę w terminie, określonym dla odbioru przesyłki (art. 80 Przepis. przewoz.).

Post. Wyk. II. Jeżeli nadawca zawiadomiony bezpośrednio przez stację przeznaczenia udziela jej bezpośrednio rozporządzenia co do przesyłki, to musi rozporządzenie swe sporządzić pisemnie na zawiadomieniu samem. Jeżeli zawiadomienie to nastąpiło telegraficznie, rozporządzenie ma być sporządzone pisemnie z powołaniem się na telegram i z dołączeniem tegoż. Pozatem mają zastosowanie postanowienia art. 73 Przepisów przewozowych.

Post. Wyk. III. Zawiadomienie nadawcy o nieodebraniu przesyłki powinno być dokonane:

- a) przy przesyłkach łatwo ulegających zepsuciu lub warunkowo do przewozu przyjętych, niezwłocznie po upływie terminu odbioru przesyłki;
- b) przy innych przesyłkach całowagonowych, po 48 godzinach po upływie terminu odbioru i
- c) przy wszystkich pozostałych przesyłkach, po 8 dniach po upływie terminu odbioru przesyłki.

Do art. 81 p. 4.

Post. Wyk. IV. Za skuteczenie sprzedaży kolej pobiera opłatę, podaną w taryfie.

Do art. 81 p. 5.

Post. Wyk. V. W wypadkach, gdy przewoźne nie było pobrane przy nadaniu przesyłki, z sumy, otrzymanej ze sprzedaży, potrąca się także przewoźne.

Do art. 81 p. 6.

Post. Wyk. VI. Niepokrytą przez sprzedaż przesyłki część przewoźnego lub innych opłat pobiera kolej od nadawcy, a w razie wykupienia listu przewozowego, od odbiorcy.

Do art. 92 p. 1.

Post. Wyk. Opłata za ubezpieczenie dostawy podana jest w taryfie.

Do art. 94 p. 2 b).

Post. Wyk. Za przewoźne uważa się jedynie opłatę taryfową za przewóz, bez żadnych opłat dodatkowych.

Do art. 99 p. 1.

Post. Wyk. Do każdej reklamacji, wniesionej przez osobę w myśl p. 1 art. 99 Przepisów przewozowych do tego nieuprawnioną, należy dołączyć na oddzielnych blankietach oryginalną cesję lub oryginalne pełnomocnictwo, które kolej zatrzymuje. Podpis osoby uprawnionej na pełnomocnictwach musi być uwierzytelniony notarialnie lub sądownie, cesje zaś wydawane przez nadawcę odbiorcy lub odwrotnie, jak również pełnomocnictwa, wystawione na biura reklamacyjne izb handl.-przem. oraz na biura reklamacyjne innych instytucyj gospodarczych, mogą być według uznania kolei od uwierzytelnienia podpisu zwalniane.

Załącznik A

Postanowienia o przewozie zwierząt żywych.

Do art. 5 p. 1.

Post. Wyk. Konie, muły, osły, bydło rogате, trzoda chlewna, owce, kozy i drób mogą być dopuszczone do przewozu zagranicę, po przedstawieniu świadectw miejsca pochodzenia, wydanych przez urząd gminny, względnie magistrat, oraz zaświadczenia powiatowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzającego, że zwierzęta są zdrowe i wolne od chorób zaraźliwych. Wewnątrz Państwa, wyżej wymienione zwierzęta mogą być dopuszczone do przewozu po przedstawieniu świadectw miejsca pochodzenia, wydanych przez urząd gminny lub magistrat. Całowagonowe przesyłki drobiu powinny być ponadto zaopatrzone w świadectwa zdrowia, wydane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwa powyższe dołącza się do listu przewozowego.

Prócz powyższych postanowień należy przestrzegać obowiązujących każdorazem rozporządzeń weterynaryjnych, ograniczających obrót zwierzętami.

Do art. 5 p. 5.

Post. Wyk. II. Za podściółkę w razie przeładowania wagonów kolej pobiera zwrot kosztów własnych.